

1875

Hrůzou zajisté trne každý hospodář, pomyslí-li si v budoucnosti jednou na tento nešťastný rok. Předěšlý rok byl neblahý a tento počíná opět špatně. Až do konce prosince předešlého roku byla pole ještě úplně suchá a naprosto holá, což zajisté žádné dobré naděje vzbuditi v nás nemohlo. Ovšem dodal nám naděje počátek roku, jenž přinesl nám hojnost sněhu, jímž vyprahlá půda se navlážila, avšak když z jara sníh roztál a obilí počalo poněkud se zmáhati a bujeti, poznal každý dobrý hospodář k svému největšímu zármutku, že nemůže se již těšit na dobré žně. Pšenice usychaly den ke dni stále více, takže pole stávala se čím dál tím více holá. Zrno bylo totiž nejspíše již příliš zemdlené a zesláblé stálým suchem, takže, ačkoliv dobře sklíčilo, nebylo předc sto pro slabost vzrůsti. Jařiny stály si krásně, dobře vyšly, bujně rostly až do konce dubna, kdy počaly již na mnohých místech postrádati vláhy. Deště nepřišly žádné ani po celý květen a v první polovici června nastala taková parna, že vše na polích uschlo, ječmeny vyhlížely jako suchý drn, vikve docela suché, hrachy, čočky a ovsí bídné. Teprve dne 18. června jsme dostali jeden vydatný dešť, z něhož každý naději čerpal, domnívaje se, že vše se zotaví. Však, žel Bohu, brzo jsme se přesvědčili, že i tato naděje nás sklámala, neboť ječmeny se tohoto deště již více ani nepovšimly, jsouce již beze všeho života, zůstaly nevymetené a ani nic nepřisadily a tak zmizla i ta poslední naděje v jařiny. Žita a pšenice zasluhovaly již z jara,

aby byly vyorány, což se také na mnoha místech dělo a nejen sice u nás, nýbrž i v celém okolí. Polní traviny nestály ani za sekání a proto se vesměs spásly. Jedinou nadějí nám poskytují v naší hrůzyplné bídě chmely a cukrovky, jež až dosud velmi pěkně si stojí. Žně pak ovsům musily býti prabídné v té všeobecné neúrodě, k níž ještě přistoupily stálé deště, čímž se stalo, že obilí, tak dost již bídné, ještě vzrostlo. Nebyl by se zajisté mohl nikdo divit, kdyby si byl ten neb onen zoufal, obzvláště měl-li ještě jiný kříž nésti k tomu všemu. Žita navázalo se po 1 korci dobře připraveného a dost pohnojeného ouhorového pole 5 mandelů a to bylo ještě k tomu tak krátké, jako jindy polovice stébla. Ječmena po 1 korci ani ne úplných 5 mandelů. Pšenice po 1 korci 4 ½ mandele, což nikdo ani nepamatuje. Chmel byl velmi krásný, za to však opět neměl cenu, takže prodáván byl nejvýše do 50 zl. Pouze cukrovka toho roku neblahého uspokojila hospodáře, ačkoliv s její vybíráním byl pravý kříž. Počalo totiž okolo 10. října pršet a přelo skoro den jak den s malými přestávkami až do 20. listopadu, načež padal opět celý týden sníh. Tím byla půda celá rozbřednutá, takže se na mnohých místech ani do polí nemohlo s povozem. Cena její byla 75 kr. za cent.